

POSTANOWIENIE

Dnia 7 marca 2019 roku

Sąd Okręgowy w Krakowie Wydział II Cywilny – Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Beata Kurdziel (sprawozdawca)

Sędziowie: SO Katarzyna Serafin-Tabor

SO Izabella Stawicka

po rozpoznaniu w dniu 7 marca 2019 roku w Krakowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy ze skargi (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K.

przy uczestnictwie Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego dla Krakowa – Podgórze w Krakowie

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki w sprawie toczącej się przed Sądem Rejonowym dla Krakowa – Podgórze w Krakowie o zniesienie współwłasności (sygn. akt XII Ns 531/18/P)

postanawia:

I. stwierdzić przewlekłość postępowania przed Sądem Rejonowym dla Krakowa - Podgórze w Krakowie w sprawie toczącej się pod sygnaturą XII Ns 531/18/P;

II. zobowiązać Sąd Rejonowy dla Krakowa – Podgórze w Krakowie do niezwłocznego podjęcia czynności mających na celu wyznaczenie terminu rozprawy celem przeprowadzenia dowodów wskazanych we wniosku;

III. przyznać skarżącej (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K. od Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego dla Krakowa - Podgórze w Krakowie kwotę 3000 (trzy tysiące) złotych;

IV. w pozostałej części skargę oddalić;

V. zwrócić skarżącej z sum budżetowych Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego dla Krakowa – Podgórze w Krakowie kwotę 300 (trzysta) złotych uiszczonych tytułem opłaty od skargi.

SSO Katarzyna Serafin-Tabor SSO Beata Kurdziel SSO Izabella Stawicka

UZASADNIENIE

(...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K. złożyła skargę w trybie ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki i domagała się stwierdzenia przewlekłości postępowania cywilnego w sprawie o zniesienie współwłasności, toczącej się przed Sądem Rejonowym dla Krakowa – Podgórze w Krakowie do sygn. akt XII Ns 531/18/P, wydania Sądowi Rejonowemu zlecenia podjęcia w wyznaczonym terminie czynności w sprawie, przyznania skarżącej od Skarbu Państwa kwoty 20 000 zł, zwrotu

uiszczonej opłaty od skargi, wpłacenia środków przyznanych oraz zwróconych zgodnie z pkt III i IV na wskazany rachunek bankowy.

W uzasadnieniu podała, że dnia 5 września 2016 r. do Sądu Rejonowego dla Krakowa - Podgórze w Krakowie został przez skarżącą skierowany wniosek o zniesienie współwłasności nieruchomości wspólnej położonej w K. przy ul. (...). Pismem z dnia 5 września 2016 roku został również złożony wniosek o zabezpieczenie dowodu z przesłuchania strony - uczestnika, który to wniosek nie został w należyтым czasie rozpoznany oraz zrealizowany. Sąd wyznaczył w niniejszej sprawie, jeszcze toczącej się za sygnaturą akt I Ns 915/16/P rozprawę na dzień 25 września 2017 roku, który to termin został na wniosek uczestnika zmieniony na dzień 20 listopada 2017 roku. Rozprawa została odroczone z zaznaczeniem, że termin zostanie określony z urzędu. Pomimo upływu okresu jednego roku i niespełna dwóch miesięcy, po dziś dzień termin rozprawy nie został wyznaczony. Co więcej, akta sprawy niewątpliwie musiały znajdować się „w rękach” referenta sprawy I Ns 915/16/P, Przewodniczącego Wydziału I Cywilnego, Przewodniczącego Wydziału XII Cywilnego, jak również referenta sprawy XII Nc 531/18/P. Mimo tak znacznego upływu czasu, jak również konieczności składania stosownych sprawozdań statystycznych, nie zostały podjęte w sprawie żadne czynności tak nadzorcze, jak również merytoryczne, zmierzające do zakończenia postępowania w sprawie. Co więcej, dotychczas podejmowane czynności noszą jednoznacznie znamiona czynności pozorowanych, nie zmierzających do zakończenia postępowania w mniejszej sprawie.

W odpowiedzi na skargę Skarb Państwa - Sąd Rejonowy dla Krakowa - Podgórze w Krakowie reprezentowany przez Prezesa Sądu wniósł o jej oddalenie.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Stosownie do treści art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 roku o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki, przewlekłość postępowania zachodzi, jeżeli postępowanie w sprawie trwa dłużej, niż to konieczne dla wyjaśnienia tych okoliczności faktycznych i prawnych, które są istotne dla rozstrzygnięcia sprawy. Dla stwierdzenia, czy w sprawie doszło do przewlekłości postępowania, należy w szczególności ocenić terminowość i prawidłowość czynności podjętych przez sąd, w celu wydania w sprawie rozstrzygnięcia co do istoty, uwzględniając charakter sprawy, stopień faktycznej i prawnej jej zawilosci, znaczenie dla strony, która wnosi skargę, rozstrzygniętych w niej zagadnień oraz zachowanie się stron, a w szczególności strony, która zarzuca przewlekłość postępowania.

Jak wynika z akt sprawy XII Ns 531/18/P przebieg postępowania był następujący:

Wniosek o zniesienie współwłasności wpłynął do Sądu Rejonowego w dniu 5.09.2016 r. Akta zostały przedłożone referentowi w dniu 7.09.2016 r. Zarządzeniem z dnia 12.09.2016 r. polecono doręczenie uczestnikowi odpisu wniosku oraz wezwanie uczestnika do złożenia odpowiedzi na wniosek. Korespondencja dla uczestnika powróciła z adnotacją o dwukrotnym awizowaniu. Z uwagi na wątpliwości co do faktycznego adresu zamieszkania uczestnika podjęto bezskuteczną próbę kontaktu telefonicznego z uczestnikiem (nr telefonu wskazano we wniosku). Zarządzeniem z dnia 12.12.2016 roku wezwano wnioskodawcę o wskazanie aktualnego adresu zamieszkania uczestnika. W odpowiedzi na wezwanie wnioskodawca pismem, które wpłynęło do Sądu w dniu 2.01.2017 r. potwierdził adres zamieszkania uczestnika. Zarządzeniem z dnia 12.01.2017 r. wyznaczono termin rozprawy w dniu 27.03.2017 r. Zawiadomienie dla uczestnika doręczane było za pośrednictwem komornika sądowego, który pismem z dnia 21.03.2017 r. poinformował, że uczestnik nie mieszka pod adresem wskazanym we wniosku. Wobec tego, na rozprawie w dniu 27.03.2017 r. wezwano wnioskodawcę do wskazania prawidłowego adresu zamieszkania uczestnika. Adres ten został wskazany w piśmie, które wpłynęło do Sądu w dniu 13.04.2017 r. W dniu 21.04.2017 r. zarządzono wyznaczenie rozprawy w dniu 25.09.2017 r. W uwzględnieniu wniosku uczestnika zmieniono termin rozprawy na dzień 20.11.2017 r. Na rozprawie w dniu 20.11.2017r. wnioskodawca i uczestnik złożyli ustne oświadczenia, przy czym rozprawa została odroczone w związku ze zobowiązaniem wnioskodawcy do złożenia w terminie pisma procesowego zawierającego ustosunkowanie się wobec twierdzeń uczestnika dotyczących przeprowadzonych remontów oraz zobowiązaniem uczestnika do

złożenia w terminie 14 dni pisma procesowego zawierającego sprecyzowanie żądań rozliczenia kosztów remontów. Wnioskodawca nie złożył w wyznaczonym terminie żadnego pisma, natomiast uczestnik – stale zamieszkały w USA, przysłał pismo drogą mailową. Zarządzeniem z dnia 7.12.2017r. pouczonego uczestnika, iż pisma procesowe muszą zawierać własnoręczny podpis. Od ww. daty do dnia 22.11.2018r. w sprawie nie podjęto żadnej czynności procesowej poza reklamacją dowodu doręczenia uczestnikowi zarządzenia z dnia 7.12.2017r. oraz poza skierowaniem sprawy do wyznaczenia nowego referenta w związku ze zmianą miejsca służbowego SSR Anny Taraszkiewicz i wyznaczeniem w dniu 5.09.2018r. nowego referenta. Zarządzeniem z dnia 22.11.2018r. polecono doręczenie pełnomocnikowi wnioskodawcy ksero pisma uczestnika nadesłanego drogą mailową w 2017r. z jednoczesnym zobowiązaniem do złożenia odpowiedzi. Wnioskodawca nie udzielił żadnej odpowiedzi. Kolejnym zarządzeniem z dnia 28.01.2019r. zarządzono wezwanie uczestnika do przedłożenia pisma z dnia 1.12.2017r. z własnoręcznym podpisem oraz zgłoszenia wszelkich dowodów na poparcie twierdzeń dotyczących remontów pod rygorem ich późniejszego pominięcia, jak również do podania, kiedy będzie mógł się stawić na rozprawę. W dniu 1 lutego 2019r. uczestnik przysłał mail ze wskazaniem, kiedy możliwe będzie jego stawiennictwo na rozprawie w Polsce, a jednocześnie do sprawy w dniu 8 lutego 2019r. zgłosił się pełnomocnik uczestnika.

Analizując terminowość i prawidłowość podjętych w sprawie czynności, uwzględniając charakter sprawy, stopień jej skomplikowania, jak również jej znaczenie dla skarżących nie może ulegać wątpliwości, iż postępowanie w sprawie XII Ns 531/18/P toczyło się przewlekłe. W szczególności doszło do bezczynności w okresie od 7 grudnia 2017r. do 22.11.2018r. Podkreślić należy, że zarządzenie z dnia 7.12.2017r. nie zostało obwarowane żadnym rygorem, co uniemożliwiało wyciągnięcie jakichkolwiek skutków procesowych w razie jego niewykonania. Podnoszona w odpowiedzi na skargę okoliczność przeniesienia dotychczasowego referenta do orzekania w innym sądzie nie może stanowić usprawiedliwienia dla braku czynności przez okres około roku, bowiem błędy w organizacji pracy Sądu nie powinny przekładać się na przedłużanie postępowania. Z chwilą poinformowania Sądu przez uczestnika, w jakiej dacie będzie możliwe jego stawiennictwo w Sądzie, co nastąpiło w dniu 1 lutego 2019r., brak przeszkód do podjęcia czynności zmierzających do wyznaczenia terminu rozprawy celem przeprowadzenia dowód wskazanych we wniosku. Przy uwzględnieniu okresu, w jakim uczestnik zadeklarował, że będzie mógł stawić się w Sądzie, nawet ewentualne zgłoszenie dalszych wniosków dowodowych w sprawie umożliwi właściwe przygotowanie wyznaczonej rozprawy. W świetle powyższego Sąd Okręgowy orzekł jak w punkcie I sentencji na podstawie art. 12 ust. 2 powołanej ustawy, zgodnie z którym uwzględniając skargę, sąd stwierdza, że w postępowaniu, którego skarga dotyczy, nastąpiła przewlekłość postępowania.

Mając na uwadze art. 12 ust. 3 powołanej ustawy, orzeczono jak w punkcie II postanowienia.

Stosownie do treści art. 12 ust. 4 powołanej ustawy uwzględniając skargę, sąd na żądanie skarżącego przyznaje od Skarbu Państwa sumę pieniężną w wysokości od 2000 zł do 20 000 zł. Żadaną przez skarżących kwotę 20 000 zł należy uznać za wygórowaną. Biorąc jednak pod rozważę to, że w sposób znaczny zostały przekroczone terminy kwota ta nie mogła mieć charakteru symbolicznego. Stąd też Sąd Okręgowy uznał, przy uwzględnieniu charakteru sprawy, okresu bezczynności oraz faktu zamieszkiwania uczestnika w USA, co w sposób oczywisty wpływa na terminy wyznaczanych rozpraw, że kwota 3000 zł jest wystarczająca dla zrekompensowania skarżącej naruszenia jej prawa.

Wobec uwzględnienia skargi, Sąd Okręgowy, stosownie do treści art. 17 ust. 3 ustawy, zwrócił skarżącemu uiszczoną opłatę od skargi (pkt V).

SSO Katarzyna Serafin-Tabor SSO Beata Kurdziel SSO Izabella Stawicka